

தமிழ் மொழி மற்றும் இலக்கியத்தின் சமகாலத்தன்மை

மலர் 2, இதழ் 1, 2021

ராமச்சந்திர கல்வி மற்றும் விளையாட்டு அறக்கட்டளை பதிப்பகம்

பன்னாட்டுத் தரப்புத்தக எண்: 9788194845959

இணையதளம்: <http://restpublisher.com/book-series/ctl/>

சங்க இலக்கியத்தில் உணர்வெழுச்சிகளின் வெளிப்பாடு

ச. மணிமேகலா

தமிழ்இலக்கியத்துறைஅருள் ஆனந்தர் கல்லூரி,கருமத்தூர் - மதுரை

மின்னஞ்சல் - manimegala@aactni.edu.in

முன்னுரை

உணர்ச்சிகள் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை. ஒரு உணர்ச்சி இயல்பாக தீவிரமாக வெளிப்படுகையில் உணர்வெழுச்சியாகிறது. இறப்பு, நோய், பிரிவு, அழிவு, என்னும் உணர்வெழுச்சிகள் மேலோட்டமான வெளிப்பாடுகள் தன் முதிர்ச்சி, தர்க்க புத்தி, நகைச்சுவை உணர்ச்சி ஆகியவை இலக்கியங்களில் இனம் சார்ந்த உணர்வெழுச்சிகளாக சித்தரிக்கப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் இமையும் நிலையில் அகம், புறம் எனவாயிற்று. அகச்செய்யுளும், புறச்செய்யுளும் எண்வகை மெய்ப்பாட்டின் அடிப்படையில் சிறப்புப் பெற்றன. இதனோடே அறிவுறுத்தற் நிலைகளிலும் பொருளடிப்படையில் தந்துள்ள நோக்கினை ஆய்ந்து, இனங்கண்டறிவதை நோக்கமாகக் கொண்டு தமிழரின் உணர்வெழுச்சிகளை ஆராய்வதே ஆகும் பண்பாடு பயிர் செய்வதற்குப் பண்பட்ட நிலமே உகந்ததாகும். அது போல் பண்பட்ட சமூகத்தில் இருந்து தான் பண்பாடு பிறக்கும் பண்படுத்துதல் என்றால் ஒழுங்குபடுத்துதல் எனன்று பொருள். எனவே ஒழுங்குபடுத்தப் பட்ட ஓசை இது பற்றப் பேச வந்த வள்ளுவனார். பண்ணென்னாம் பாடற்கியை பின்றேல் கண்ணென்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண்(குறள்-573) எனக் குறிப்பிடுகின்றார் கண்களுக்கு எவ்வாறு கண்ணோட்டம் அதாவது இரக்க உணர்வு முக்கியமோ அவ்வாறு பாடலுக்கு ஏற்றவகையில் இசை அமைதல் வேண்டும். என்ற கருத்தினை வலியுறுத்துகிறது. எனவே பண் என்ற சொல் ஒழுங்கு படுத்துதல் ஒத்து வருதல் என்ற பொருள்களைத் தருவதாக அமைகிறது. இது பற்றி பண்பண்படுவது பாடறிந்தொழுகல் எனத் தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுவதும் கருதத்தக்கது. எனவே ஒரு சமூகத்தால் போற்றி ஒழுகப்படும் ஒழுக்க நெறியினை பண்பாடு எனலாம். தமிழ் இனத்தின் தொன்மைக்குச் சான்றாக விளங்கும் சங்க இலக்கியங்களில் பண்பாட்டு உணர்வெழுச்சி மேலோங்கி நிற்கிறது. திருக்குறளில் நன்றி உணர்வெழுச்சி உயிரை வருந்தும் அளவிற்குத் துன்பம் செய்தாலும், முன்பு அவர் செய்த ஒரு உதவியை நினைத்தால், துன்பங்களெல்லாம் மறைந்து விடும்.

“கொன்றன்ன இன்னாசெயினும் அவர் செய்த

ஒன்றுநன்று உள்ளக் கெடும்”

ஒருவர் செய்த உதவியை மறப்பது நல்லதாகாது. அவர் செய்த தீமையை உடனே மறப்பது நன்மைத் தரும்.

“நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்லது

அன்றே மறப்பது நன்று”

திரிகடுகம் காட்டும் துணிவு உணர்வெழுச்சி

“இரந்து கொண்டு ஒண் பொருள் செய்வில் என்பானும்

பரந்து ஒழுகும் பெண்பாலைப் பாசம் என்பானும்

விரிகடல் ஊடு செல்பானும் இம்முவர்

அரிய துணிந்து வாழ்வார்.”

பிச்சை எடுத்துண்ணும் நிலையிலும் பெருஞ்செல்வம் சேர்ப்பேன் என்று சொல்பவனும் விலைமகள் நேசத்தைப் பாசம் என்பவனும், அலைகடலுக்குள் துணிந்து செல்பவனும் ஆகிய இம்முவரும் அரிய செயல்களைத் துணிந்து செய்பவர்களாவர்.

ஏலாதியில் புலன்கள் அடக்கும் உணர்வெழுச்சி

புலன்களை அடக்கி தவம் செய்வது எளிதான செயல், தானம் தருவது

எளிதல்ல,பெரியோர் குற்றம் செய்தல் அரிது நன்மை செய்தல் எளிது. பிறவித் துன்பம் தொடரக் காரணமான தவறுகள் செய்வது எளிது. ஆனால் அதை விட்டொழித்து, வீட்டின்ப நெறி பற்றி,நிற்பது எளிய செயல் அல்ல.

“தவம் எளிது தானம் அரிது தக்கோர்க்கேல்
அவம் அரிது ஆதல் எளிதால் - அவர் இலா
இன்பம் பிறழின் இயைபு எளிதுமற்று அதன் துன்பம்
துடைத்தல் அரிது.”

நான்மணிக்கடிகையில் ஒத்து வாழ்தல் உணர்வெழுச்சி
நல்லவர் பரலர் கூடி ஒன்றுபட்டு வாழ்வதால் ஊர் நன்றாகும். குழுமமாக அமர்ந்து,கற்றுத் தேர்வதனால் ஒருவன் மதி நலம் நன்றாகும். ஆநிரைகள் எருதுகளால் சிறப்படையும். இல்லாதவர்க்கு உணவளித்து உதவுவதால்,ஒருவன் குடிப்பெருமை சிறந்து விளங்கும்.

“பதிநன்று பல்லவர் உறையின் ஒருவன்
மதிநன்று மாசறக் கற்பின் - நுதிமருப்பின்
ஏற்றான் வீறு எய்தும் இனநீரை தான் கொடுக்கும்
சோற்றான் வீறு எய்தும் குடி”

நாலடியார் கூறும் பயம் உணர்வெழுச்சி

அடுத்தவன் மனைவிக்கு ஆசைப்படுவதால் உண்டாகிற பயம் மிகப் பெரிது. அதனால் அடைகிற இன்பம் மிகச் சிறியது. இத்தவறு அரசனுக்குத் தெரிந்தால்,மரண தண்டனை நிச்சயம் கிடைக்கும். இது இப்பிறவிக்கு மறு பிறவியில் நிச்சயம் நரகம் தான் கிடைக்கும். எனவே,பழி பாவங்களுக்குப் பயந்து வெட்கப்படுபவர்கள் பிறர் மனைவியை விரும்ப மாட்டார்கள்.

“அச்சம் பெரிதால் அதற்கின்பம் சிற்றளவால்
நிச்சம் நினையுங்கள் கோக்கொலையில் நிச்சலும்
கும்பிக்கே கூர்ந்து வினையால் பிறன்தாரம்
நம் பற்க நாணுடையார்.”

புகுந்த வீட்டு பெருமை உணர்வெழுச்சி

பிறந்த வீடு என்பது பெண்களுக்கு ஓர் அடையாளம். அங்கு அவர் குடும்ப உறுப்பினர்களின் ஒருவராக மட்டும் விளங்குகிறார். ஆனால் புகுந்த வீடு என்பது அவரின் சொந்த வீடாக மாற்றங் கொள்கிறது. அதனால் தானம் புகுந்த வீட்டின் பெருமை, காப்பதில் தலை சிறந்து விளங்குகின்றார். இதற்கு ஐங்குறுநூற்றுப் பாடலைச் சான்றாகக் காட்டலாம்

“அன்னாய் வாழி வேண்டன்னை நம் படப்பைத்
தேன் மயங்கு பாலினுமினிய அவர் நாட்டு
உவலைக் கூவல் கீழ் மானுண்டு எஞ்சிய
கழலி நீரே”

கணவன் வீட்டிலிருந்து தாய் வீட்டிற்கு வந்த தலைவியைப் பார்த்து தோழி எழுப்பிய வினாவிற்கு தலைவி விடை மொழிவதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

அன்னையே நீ வாழ்வாயாக, உண்மைதான் எம் தலைவன் நாட்டில் மக்கிப் போன இலைதழைகள் விழுந்து மான் முதலிய விலங்குகள் எல்லாம் உண்டு மகிழ்ந்து கலங்கடித்துச் சென்ற நீரைத்தான் அருந்துகிறோம். அது எப்படி இருக்கிறது தெரியுமா நமது தொட்டத்தில் தேனடையில் இருந்து பெறப்பட்ட தேனையும்,பாலையும் கலந்து உண்டால் எவ்வளவு இனிமையாக இருக்குமோ அதைவிட இனிமையானது எனக் குறிப்பிடுகின்றான்.உள்ளம் உவப்போடு இருக்கும் போது புறத் தேவைகள் முக்கியத்துவம் பெறுவதில்லை. அதற்குக் காரணம் தன் தலைவன் அருகில் இருக்கும் போது மற்ற தேவைகள் எவ்வாம் அவளுக்கு அற்பமாகத் தோன்றுகிறது. இங்கு தான் புகுந்த வீட்டின் பெருமை உணர்வெழுச்சி பெறுகிறது.

காதல் பண்பாடு சங்ககால மக்களின் வாழ்க்கையில் காதவல் என்றால் கூட அதுவும் ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டே நிகழ்ந்திருக்கிறது. ஒருவர் மீது மற்றொருவர் கொண்ட நம்பிக்கை உயர்ந்து விளங்குகிறது. இதனை விளக்கும் வகையில் நற்றிணைப் பாடல் ஒன்று

“நின்ற சொல்லர் நீடுதேன்றினியர்
என்றுமென் தோள் பிரிவறியலரே
தாமரைத் தண்தாதுதி மீமிசைச்

சாந்தின் தொடுத்த தீந்தேன் போல
புரைய மன்ற புரையோர் கேண்மை
சிறுமை உறுபவோ செய்யு அறியலரே”

எனக் குறிப்பிடுகிறது.

தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிய விருக்கிறான் என்பதை தோழிக்கு ததைலவி மறுமொழி பகன்றதாக இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

உயர்ந்தவர்களின் நட்பு எவ்வளவு சிறந்ததோ அதைப் போன்று தாமரை மலர்களில் உள்ள தேனை எடுத்து வந்து உயர்ந்த மலைப்பகுதியில் உள்ள உயர்ந்த சந்தன மரத்தில் சேமித்து வைக்கும் சிறப்பு வாய்ந்த நாட்டின் தலைவன் பிரிந்து செல்லும் முன்பு ஒரு காலத்து பிரிந்து செல்ல நினைத்த பொழுது பசலை நோயால் துன்புற்ற எனது நிலை கண்டு தனது முடிவை மாற்றிக் கொண்டான். அதனால் மீண்டும் அதே தவறைச் செய்ய மாட்டான் என உறுதிபட எடுத்துரைக்கின்றாள். எனவே சிற்றறிவுடைய தேனீக்கள் கூட உயர்வாகச் சிந்திக்கும் போது அந்த நாட்டின் தலைவனுடைய சிந்தனையும் உயர்வாகத் தான் இருக்கும் என்பது அவளது நம்பிக்கை இங்குதான் உணர்வெழுச்சி வெளிப்படுகிறது.

கற்புநெறி

“கருங்கண் தாக்கலை பெரும் பிறது உற்றனக்
கைம்மை உய்யாக் காமர் மந்தி
கல்லா வன்பறல் கிளைமுதற் சேர்த்தி
ஓங்கு வரை அடுக்கத்துப் பாய்ந்து உயிர் செகுக்கும்
சாரல் நாட நடுநாள்
வாரல் வாளியோ வருந்தும யாமே”

அதாவது கரியகண்களையும் தாவுகின்ற இயல்பினையும் உடைய ஆண் குரங்கு ஒன்று மரணம் அடைந்தால் கைம்மைத் துன்பத்தை நீக்க முடியாத காதல் கொண்ட பெண் குரங்கு எதனையும் இது வரை கற்றுக் கொள்ளாத தனது குட்டியை உறவினரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு உயர்ந்த மலையின் சரிவில் குதித்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளும் அப்படிப்பட்ட நாட்டின் தலைவனே இனிமேல் இரவில் வராதே அவ்வாறு வந்தால் நானும் தலைவியும் வருத்தம் அடைவோம் என்பது அதன் பொருள்.

உனது நாட்டில் உள்ள விலங்குகள் கூட கற்புடன் விளங்கும் போது இந்த நாட்டின் தலைவனான நீர் கற்பு வாழ்க்கைக்கு தலைவியை அழைத்துச் செல்ல வேண்டாமா விரைவில் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்பது இதன் நோக்கமாக அமைகிறது. அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் அந்த குரங்கைப் போல தற்கொலை செய்து கொள்வோம் என்று தலைவனுக்கு எச்சரிக்கை விடுவது இதன் உட்பொருள் அங்கு தான் உணர்வெழுச்சி பெறுகிறது.

முடிவுரை

சங்ககாலப் பாடல்களில் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகள் உரையாடல்களாகவோ, தனக்குத்தானே கூறிக் கொள்வதாக அமைந்தாலும் மன உணர்வுகள் வெளிப்பட்டன. இதனால் அக இலக்கியங்கள் முழுவதும் உளவியல் சிந்தனை நிறைந்ததாகக் காணப்படுகிறது. மகளிர் தங்கள் காமத்தை, காதல் உணர்வினை வெளிப்படையாகக் காட்டக் கூடாது என்பது சங்ககால மரபாகும். இம்மரபினை மீறி புலவர்கள் எத்தகைய மனத்திட்பம் வாய்ந்தவளாக தலைவியைப் படைத்திருந்தாலும் தலைவன் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாக காதல் உணர்வுகளும், காம உணர்வுகளும் ஏக்கமும் வெளிப்படுவது பல பாடல்களில் காணப்படுகிறது. இப்பாடல்களின் வழியாக உணர்வெழுச்சிகளை அறிய இயலுகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. டாக்டர் பொற்கோ, பண்பாடு ஒரு சொற்பொருள் விளக்கம் செந்தமிழ் செல்வி. மே - 1991
2. ஐங்குறுநூறு அன்னாய் வாழி பத்து பா.எண் - 203
3. நற்றிணை குறிஞ்சி பா. எண் - 1
4. தமிழில் பாரத இலக்கிய வரலாறும் பண்பாடும் பக்- 4